

bor i Købstæderne, og at Lærerne derfor skulle uddannes til at undervise Købstad-børnene under Købstadforhold lige saa godt som til at oplære Landsbybørnene under Landsbyforhold. Dette at have et saa stort Skoleseminarium liggende i en Landsby har ogsaa sine svage Sider. Alle disse Seminarister blive dominerende i Landsbyen. De komme til at indtage en Stilling, som ikke er heldig for dem, og desuden ere Forholdene inde i Roskilde endnu ret landlige. Jeg kommer til at tænke paa, hvad Lehmann en Gang sagde: „Vore Købstæder, disse broglagte Landsbyer“. Jeg tror ikke, Eleverne vilde tage Skade af Byluften, hvis de kom til Roskilde. Der er desuden saa meget andet, som taler til Gunst derfor.

Saa sagde det ærede Medlem, at Eleverne vilde blive rekruteret paa en helt anden Maade ved Seminariernes Flytning til Byerne, men der kom det ærede Medlem i Modstrid med sig selv, idet han kort efter gav sig til at lovprise Privatseminarierne. Det burde da kunne bevises, at Privatseminarierne rekruterer fra andre Samfundslag end Statsseminarierne, og det kan man aldeles ikke bevise. Naar man lovpriser Privatseminarierne, maa man huske paa, at de ligge netop i Købstæderne, medens Statsseminarierne ligge paa Landet. . . . (Berntsen: Ikke alle; der er et Privatseminarium i Gjedved.) . . . Det er der ogsaa, det er rigtigt.

Nu sagde den højtærede Minister, og det kan for saa vidt berolige os, at det ikke var Mening at komme ind paa at flytte alle vore Statsseminarier til Købstæderne. Jeg har dog ganske vist en lille Formodning om, at man i Ranum allerede drømmer om at komme til Aarhus. Men naar den højtærede Minister siger, at det ikke er Mening at komme ind paa en saadan Bevægelse, maa vi ogsaa tro den højtærede Minister og slaa os til Ro dermed. I det hele taber dette Spørgsmaal mere og mere sin Betydning efter den Udvikling, Tiden tager.

Jeg mener ikke, der er Grund til, som Tilfældet har været i den foregaaende Del af Forhandlingen, at blande Læreruddannelsen ind i dette Spørgsmaal. Lad os dog ikke gøre Spørgsmaalet mere sammensat og vidtløftigt, end det er i Forvejen. Jeg er ikke saa længselsfuld efter at faa vor Læreruddannelse udvidet i den Retning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) antydede. Vore Lærere ere sik-

kert bebyrdede med Fag nok, saa der er ingen Grund til yderligere at forøge disse. Men jeg synes, at dette Spørgsmaal ikke ligger for under denne Forhandling, og at der skulde være Grund til i Anledning af dette Lovforslag at nedsætte en Kommission, kan jeg ikke se. Det maa vi overlade til Ministeren. Nej, jeg vil ikke paa Forhaand stille mig imod at flytte Seminariet fra Jonstrup til Roskilde, den gamle Købstad, hvis Forholdene efter nærmere Undersøgelse og Overvejelse tale for det. Jeg tror, vi gøre Uret i at stille os saa køligt overfor dette Forslag.

Den Tanke, der af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) blev fremsat om at benytte det gamle Palæ i Roskilde til Statsseminarium, synes mig paa Forhaand særdeles tiltalende, og den højtærede Minister har jo ikke afvist denne Tanke, men har sagt, at den kan prøves nærmere, og det maa sikkert gøres. Thi det er umuligt paa Forhaand at vide, hvorvidt alt dette lader sig realisere, men Tanken synes mig særdeles tiltalende. Det er ofte fremhævet, hvilken Betydning det har for de Lærere, der ere udgaaede fra Jellinge Seminarium, at Seminariet ligger ovre ved Jellingehøjene, og det er sandsynligt, at hvis Jonstrup Seminarium blev flyttet til Roskilde. (Jens Busk: Den gamle Bispestad) . . . ja, den gamle Bispestad, vilde det kunne faa Betydning, at Seminariet laa i Palæet ved Absalonsbuen ved Siden af den gamle Domkirke og med Festlokale i den samme Sal, som Stænderforsamlingen benyttede til sine mindeværdige Møder. Men her, indrømmer jeg, at der er særdeles meget at overveje. Jeg gentager imidlertid: Lad os ikke paa Forhaand vise Forslaget alt for køligt fra os, men lad os overveje Sagen velvilligt. Her er der mange Forhold at tage i Betragtning. Og jeg tror, det vil vise sig, at umuligt er Forslaget ikke.

Martin Madsen: Det er nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), der foranledige mig til at tage Ordet. Det ærede Medlem hævdede — formodentlig paa Grund af nogle Bifaldsytringer, der faldt —, at Højre og Socialdemokraterne vare stærkt enige om at holde paa Statsanstalter til Lærernes Uddannelse i Modsætning til Friseminarier. Jeg erkender, at paa dette Omraade ere Højre og Socialdemokraterne i ret nær Forstaaelse, men det ligger i, at vi i større Grad end det ærede Medlem fra Assens forlange Garantier paa dette Omraade.